Menettelyn kustannukset

Kroatia

Tällä sivulla annetaan tietoa oikeudenkäyntikuluista Kroatiassa.

Asianajajakulut

Kroatian asianajajaliitto (*Hrvatska odvjetnička komora*) laatii ja hyväksyy asianajajien palkkioita ja kulukorvauksia koskevan tariffin oikeusalan ammateista annetun lain (*Zakon o odvjetništvu*) perusteella ja yhteisymmärryksessä oikeusministeriön kanssa. Tariffissa määritellään menetelmä, jonka mukaan arvioidaan, lasketaan ja maksetaan asianajajien palvelut sekä kustannukset, jotka osapuolten on maksettava asianajajalle tai asianajotoimistolle palveluista, jotka tämä on tuottanut toimeksiannon tai toimivaltaisen viranomaisen päätöksen nojalla oikeusalan ammateista annetun lain mukaisesti.

Edustuksesta aiheutuviin kuluihin sisältyvät asianajajien palvelut sekä arvonlisävero ja palvelujen tuottamisesta aiheutuvat kulut. Edustuksesta aiheutuvat kulut maksaa asiakas (osapuoli).

Asianajajien palkkioita ja kulukorvauksia koskevassa tariffissa säännellään erityisesti erityyppisiin menettelyihin (rikosoikeudenkäynteihin, rikkomusmenettelyihin, siviilioikeudenkäynteihin jne.) liittyvien kulujen korvaamista.

Asianajajien on noudatettava tariffia kunkin tuotetun palvelun osalta ja laadittava osapuolelle lasku.

Tariffinimikkeitä voidaan korottaa 100 prosenttia, jos asiassa tarvitaan erityistä asiantuntemusta ja erikoisalan osaamista tai jos asia on erityisen monimutkainen tai jos tuotettaviin palveluihin liittyy erityinen vastuuriski.

Erityinen asiantuntemus ja erikoisalan osaaminen tunnustetaan erityisesti monimutkaisissa riita-asioissa tai menettelyissä taikka tietyntyyppisiä sopimuksia koskevissa asioissa, joissa edellytetään esimerkiksi ulkomaisten lakien tai oikeuskirjallisuuden tuntemista – tai niihin perehtymistä – tai tekniikan, kemian, teknologian, luonnontieteiden ja fysiikan, lääketieteen tai yhteiskuntatieteen alan erityiskysymysten opiskelua tai tutkimusta taikka vieraan kielen käyttöä.

Asianajajat voivat myös alentaa tiettyjä tariffinimikkeitä 50 prosenttia ottaen huomioon tuotettujen palvelujen kaikki olosuhteet ja osapuolelle koituvat edut.

Asianajajien käytännesäännöissä (*Kodeks odvjetničke etike*) edellytetään, että he ilmoittavat asiakkaalle likimääräiset edustuskulut ja tekevät selväksi, että asiakkaalle korvattavaksi määrättävät ja vastapuolelta perittävät kulut voivat olla pienemmät kuin asianajajan laskussa ilmoitettu summa.

Rikosoikeudenkäyntien kulut

Rikosprosessilaissa (*Zakon on kaznenom postpuku*; Kroatian virallinen lehti (Narodne novine, NN), nrot 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 ja 145/13, 152/14, 70/17, jäljempänä ’vuoden 2008 rikosprosessilaki’) määritellään rikosoikeudenkäyntien kulut. Laissa todetaan, että tällaisiksi kuluiksi katsotaan kaikki kulut, jotka aiheutuvat rikosoikeudenkäynnistä sen käynnistämisestä päättämiseen saakka, todisteiden vastaanottamiseen ennen rikosoikeudenkäyntiä liittyvät kulut sekä oikeusavun tarjoamiseen liittyvät kulut. Rikosoikeudenkäyntien kulut

todistajiin, oikeusalan asiantuntijoihin, tulkkeihin ja muihin ammatinharjoittajiin liittyvät kulut, teknisestä tallentamisesta, äänitallenteiden puhtaaksikirjoittamisesta ja paikan päällä tapahtuvasta tutkinnasta aiheutuvat kulut, tiedostojen tai niiden osien kopioinnista tai tallentamisesta aiheutuvat kulut,

vastaajan kuljetuksesta aiheutuvat kulut,

vastaajan tai pidätetyn henkilön noutoon liittyvät kulut,

kaikkien virantoimituksessa olevien henkilöiden kuljetus- ja matkakulut,

sellaisen vastaajan sairaanhoitokulut, jolla ei ole oikeutta terveydenhoitoon säilöönoton tai tutkintavankeuden aikana tai ollessaan terveydenhoitolaitoksessa tuomioistuimen määräyksestä, sekä synnytyksestä aiheutuvat kulut,

kiinteämääräinen summa,

puolustusasianajajan palkkio ja tälle aiheutuneet välttämättömät kulut, toissijaisen syyteoikeuden käyttäjälle ja syytettä ajavalle asianomistajalle ja näiden laillisille edustajille aiheutuneet välttämättömät kulut sekä heidän oikeudenkäyntiasiamiestensä palkkiot ja näille aiheutuneet välttämättömät kulut, asianomistajalle ja hänen lailliselle edustajalleen aiheutuneet välttämättömät kulut sekä hänen oikeudenkäyntiasiamiehensä palkkio ja tälle aiheutuneet välttämättömät kulut.

Tämän pykälän 2 momentin 1–5 kohdassa tarkoitetut kulut maksetaan rikosoikeudenkäynnin toteuttamisesta vastaavan viranomaisen varoista, ja ne peritän myöhemmin takaisin henkilöiltä, joiden maksettavaksi ne määrätään. Tämä ei koske valtion talousarviosta rahoitettaville viranomaisille aiheutuneita kuluja eikä vahinkoa kärsineelle osapuolelle nimetylle puolustusasianajajalle ja oikeudenkäyntiasiamiehelle sellaisen rikosoikeudenkäynnin aikana aiheutuneita välttämättömiä kuluja, jossa syyte on nostettu viran puolesta ja jossa vahinkoa kärsinyt osapuoli ajaa syytettä asianomistajana.

Kyseisissä 1–5 kohdassa luetellut rikosoikeudenkäyntien kulut maksetaan rikosoikeudenkäynnin toteuttamisesta vastaavan viranomaisen varoista, ja ne perittään myöhemmin takaisin henkilöiltä, joiden maksettavaksi ne määrätään. Tämä ei koske valtion talousarviosta rahoitettaville viranomaisille aiheutuneita kuluja eikä vahinkoa kärsineelle osapuolelle nimetylle puolustusasianajajalle ja oikeudenkäyntiasiamiehelle sellaisen rikosoikeudenkäynnin kuluessa aiheutuneita välttämättömiä kuluja, jossa syyte on nostettu viran puolesta ja jossa vahinkoa kärsinyt osapuoli ajaa syytettä asianomistajana.

Rikosoikeudenkäynnin lopputuloksesta riippumatta vastaajat, asianomistajat, syytettä ajavat asianomistajat, toissijaisen syyteoikeuden käyttäjät, puolustusasianajajat, oikeudelliset edustajat, oikeudenkäyntiasiamiehet, todistajat, oikeudelliset asiantuntijat, tulkit ja muut ammattihenkilöt vastaavat osallistumisestaan aiheutuvista kuluista, todisteiden vastaanottamisen tai kuulemisen mahdollisen viivästymisen aiheuttamista kuluista ja aiheuttamistaan oikeudenkäynnin muista kuluista sekä kiinteämääräisestä summasta.

Tuomioistuin määrää syylliseksi todetut vastaajat maksamaan rikosoikeudenkäynnin kulut, paitsi jos heillä on oikeus täydelliseen tai osittaiseen vapautukseen kuluista. Jos useampi vastaaja todetaan syylliseksi, tuomioistuin määrää jokaisen heistä kattamaan asianmukaisen osuuden kuluista tai, jos tämä osoittautuu mahdottomaksi, heidät määrätään maksamaan kulut yhteisvastuullisesti.

Määrätessään kuluista tuomioistuin voi antaa vastaajalle vapautuksen velvollisuudesta maksaa kokonaan tai osittain seuraavat: todistajiin, oikeusalan asiantuntijoihin, tulkkeihin ja muihin ammattihenkilöihin liittyvät kulut, teknisestä tallentamisesta, äänitallenteiden puhtaaksikirjoittamisesta ja paikan päällä tapahtuvasta tutkinnasta aiheutuvat kulut, tiedostojen tai niiden osien kopioinnista tai tallentamisesta aiheutuvat kulut, vastaajan kuljetuksesta aiheutuvat kulut, vastaajan tai pidätetyn henkilön noutoon liittyvät kulut, kaikkien virantoimituksessa olevien henkilöiden kuljetus- ja matkakulut, sellaisen vastaajan sairaanhoitokulut, jolla ei ole oikeutta terveydenhoitoon säilöönoton tai tutkintavankeuden aikana tai ollessaan terveydenhoitolaitoksessa tuomioistuimen määräyksestä, synnytyksestä aiheutuvat kulut, kiinteämääräinen summa sekä nimetyn puolustusasianajajan palkkio ja tälle aiheutuneet välttämättömät kulut.

Jos nämä olosuhteet todetaan sen jälkeen, kun kuluja koskeva päätös on annettu, ylituomari (*predsjednik vijeća*) voi antaa erityispäätöksen, jolla vastaajalle annetaan vapautus velvollisuudesta kattaa rikosoikeudenkäynnin kulut. Tuomioistuin voi pyytää vastaajaa toimittamaan verohallinnon antaman todistuksen taloudellisesta tilanteestaan ja tuloistaan.
Jos kuitenkin kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun rikosoikeudenkäynnin kuluja koskeva päätös tuli lainvoimaiseksi, todetaan, että tuomitun taloudellinen tilanne on sellainen, että tämä kykenee kattamaan rikosoikeudenkäynnin kulut kokonaan tai osittain, mukaan lukien nimetyn puolustusasianajajan kulut, ylituomari voi virallisen syyttäjän (*državni odvjetnik*) aloitteesta määrätä tuomitun vastaamaan kyseisistä kuluista kokonaan tai osittain sen jälkeen, kun aloitteen sisältö on saatettu tämän tietoon.
Vuoden 2008 rikosprosessilaissa ei vaadita vastaajaa kattamaan oikeudenkäyntikuluja kaikissa tapauksessa. Jos rikosoikeudenkäynti keskeytetään tai annetaan tuomio, jossa vastaaja vapautetaan syytteistä tai syytteet hylätään, rikosoikeudenkäynnin kulut ja vastaajalle aiheutuneet välttämättömät kulut sekä puolustusasianajajan palkkio katetaan valtion talousarviosta.
Toissijaisen syyteoikeuden käyttäjän ja syytettä ajavan asianomistajan on korvattava rikosoikeudenkäynnin kulut, vastaajalle aiheutuneet välttämättömät kulut sekä tämän puolustusasianajajan palkkio ja tälle aiheutuneet välttämättömät kulut, jos oikeudenkäynti päätetään tuomiolla, jossa vastaaja vapautetaan syytteistä tai syytteet hylätään, tai oikeudenkäynnin keskeyttämistä koskevalla päätöksellä, ellei oikeudenkäyntiä ole jo keskeytetty, tai jos syytteiden hylkäämistä koskeva päätös annetaan vastaajan kuoleman perusteella tai koska syyte on vanhentunut oikeudenkäynnin viivästymisen takia, jota ei ole aiheuttanut syytettä ajava asianomistaja tai toissijaisen syyteoikeuden käyttäjä. Jos oikeudenkäynti keskeytetään syytteiden peruuttamisen tai syytteestä luopumisen vuoksi, vastaaja ja toissijaisen syyteoikeuden käyttäjä tai syytettä ajava asianomistaja voivat sopia kulujensa kattamisesta. Jos toissijaisen syyteoikeuden käyttäjiä tai syytettä ajavia asianomistajia on useita, he vastaavat kuluista yhteisvastuullisesti.

Oikeudenkäyntikuluja koskevat säädökset – oikeusperusta

Tietoa rikosoikeudenkäyntien kuluista on saatavilla vuoden 2008 rikosprosessilain X osaston 145–152 §:ssä, oikeusalan ammateista annetussa laissa, asianajajien palkkioita ja kulukorvauksia koskevassa tariffissa ja oikeudenkäyntimaksuista annetussa laissa (rikosoikeudenkäynnin asianomistajana vireille pannut henkilö maksaa 250 kunan oikeudenkäyntimaksun).

Tietoa oikeudenkäyntikuluista verkossa

Kaikki nämä säädökset ovat saatavilla Kroatian virallisessa lehdessä sekä Kroatian asianajajaliiton verkkosivuilla.

Arvonlisävero

Koska asianajajat ovat arvonlisäveron (alv) alaisia, myös heidän palveluihinsa sovelletaan tätä verovelvollisuutta. Jokaisesta asianajajan laatimasta laskusta peritään 25 prosentin arvonlisävero. Kannattaa panna merkille, että asianajajien palkkioita ja kulukorvauksia koskevassa tariffissa vahvistetut taulukot eivät sisällä arvonlisäveroa, joka peritään laskutuksen yhteydessä.

Rikkomusmenettelyjen kulut

Rikkomusmenettelyn kuluja ovat
kulut, jotka aiheutuvat valtuutettuna syyttäjänä toimivalle valtion hallintoelimelle siitä, että se on havainnut rikkomuksen teknisin keinoin tai tekemällä tarvittavat analyysit ja asiantuntija-arviot
tuomioistuimen mahdolliset kulut, jotka se on maksanut etukäteen valtion talousarviomäärärahoista menettelyn aikana (esimerkiksi todistajiin, oikeusalan asiantuntijoihin, tulkkeihin ja muihin ammattihenkilöihin liittyvät kulut, paikan päällä tapahtuvasta tutkinnasta aiheutuvat kulut, vastaajan tai muiden henkilöiden noutoon liittyvät kulut sekä kaikkien virantoimituksessa olevien henkilöiden matkakulut ja palkkiot)
kiinteämääräinen summa rikkomusmenettelyn kuluista, jotka ovat aiheutuneet
menettelyn toteuttamisesta vastaaville viranomaisille
kunnalliselle tuomioistuimelle (*općinski sud*), joka on antanut päätöksen pakollisen rikkomusmääräyksen vastustamisesta
Kroatian korkeimmalle oikeudelle (*Visoki prekršajni sud*) sen antaessa lopullista päätöstä vastaajan rikkomusvastuusta, jos se on käsitellyt sekä syyttäjän että vastaajan tekemää valitusta tai ainoastaan vastaajan tekemää valitusta
sellaisen vastaajan sairaanhoitokulut, jolla ei ole oikeutta terveydenhoitoon säilöönoton tai tutkintavankeuden aikana tai ollessaan terveydenhoitolaitoksessa tuomioistuimen määräyksestä
vastaajan matkakulut
asianomistajalle ja syytettä ajavalle asianomistajalle sekä heidän laillisille edustajilleen ja oikeudenkäyntiasiamiehilleen aiheutuneet kulut
vastaajan puolustusasianajajalle maksettavat välttämättömät kulut ja palkkio.
Kiinteämääräinen summa määritetään erityisasetuksessa asetetuissa rajoissa ottaen huomioon menettelyn monimutkaisuus ja kesto sekä vastaajan taloudellinen tilanne.
Tuomioistuin perii valtion talousarviomäärärahoistaan ennakolta maksetut oikeudenkäyntikulut myöhemmin vastaajalta tai muilta henkilöiltä, joiden maksettavaksi ne määrätään tämän säädöksen säännösten mukaisesti.
Tuomioistuin pitää erillistä luetteloa aiheutuneista kuluista, jotka liittyvät **kuluihin, jotka aiheutuvat valtuutettuna syyttäjänä toimivalle valtion hallintoelimelle siitä, että se on havainnut rikkomuksia teknisin keinoin tai tekemällä tarvittavat analyysit ja asiantuntija-arviot, tuomioistuimen mahdollisiin kuluihin, jotka on maksettu etukäteen valtion talousarviomäärärahoista menettelyn aikana (esimerkiksi todistajiin, oikeusalan asiantuntijoihin, tulkkeihin ja muihin ammattihenkilöihin liittyvät kulut, paikan päällä tapahtuvasta tutkinnasta aiheutuvat kulut, vastaajan tai muiden henkilöiden noutoon liittyvät kulut sekä kaikkien virantoimituksessa olevien henkilöiden matkakulut ja palkkiot), sekä sellaisen vastaajan sairaanhoitokuluista, jolla ei ole oikeutta terveydenhoitoon tutkintavankeuden aikana tai ollessaan terveydenhoitolaitoksessa tuomioistuimen määräyksestä**.
Näiden kulujen korvaamista hakevan henkilön on toimitettava tuomioistuimelle kuluerittely sekä tarvittavat tiedot ja näyttö aiheutuneista kuluista.
Kroatian vähemmistökielille tulkkauksesta aiheutuvia kuluja, jotka johtuvat perustuslain ja kansallisten vähemmistöjen oikeutta käyttää omaa kieltään ja kirjoitustaan Kroatian tasavallassa annetun lain (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) säännösten soveltamisesta, ei peritä henkilöiltä, joiden on tämän lain mukaan katettava oikeudenkäyntikulut.
Oikeusasioista vastaava ministeri antaa yksityiskohtaiset säännöt rikkomusmenettelyjen kulujen korvaamisesta.
Oikeudenkäyntikuluista ja niiden maksuvelvollisuudesta säädetään rikkomuksista annetun lain (NN, nrot 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 ja 118/18) 139 ja 140 §:ssä.

Siviilioikeudenkäyntien kulut

Siviilioikeudenkäyntien kulut koostuvat menettelyn aikana tai sitä varten aiheutuneista korvauskelpoisista kustannuksista. Tietyt kulut, kuten oikeudenkäyntimaksut, liittyvät oikeudenkäynnistä vastaavan viranomaisen toimintaan; muut kustannukset, kuten asiantuntija-arvioiden tai tulkkauspalvelujen kulut, liittyvät oikeudelliselle asiantuntijalle tai tuomioistuintulkille maksettaviin kuluihin. Siviilioikeudenkäynnin kuluihin kuuluvat myös todistajan matka- ja oleskelukulut sekä tälle korvattavat ansionmenetykset, mutta valtaosa siviilioikeudenkäynnin kuluista johtuu osapuolia oikeudenkäynnissä edustavien asianajajien kuluista.

Siviilioikeudenkäynneistä aiheutuvista kuluista on säädetty lähinnä siviiliprosessilaissa. Siinä säädetään muun muassa todisteiden vastaanottamisen kuluista (168 §), sovintoratkaisun hakemisesta vahingonkorvausasiassa aiheutuvista kuluista ja sellaiselle osapuolelle aiheutuvista kuluista, joka aikoo nostaa siviilikanteen yksilöllisten oikeuksiensa suojelemiseksi. Ennen tätä on kuitenkin haettava sovintoratkaisua (siviiliprosessilain 186.a §).
Nämä kulut kattaa pääsääntöisesti kanteen nostanut osapuoli, mutta ne voidaan korvata myöhemmin osana oikeudenkäyntikuluja, riippuen siitä, kuka riita-asian voittaa.
Siviilioikeudenkäynneissä aiheutuvat kulut liittyvät tiettyjen tosiseikkojen osoittamisesta aiheutuviin kuluihin (todisteiden esittämisestä aiheutuvat kulut, todistajien noutoon liittyvät kulut) ja edustamisesta aiheutuviin kuluihin.
Vastapuolen kaikkien kulujen korvaaminen riippuu siitä, kuka riita-asian voittaa. Periaatteessa kukin osapuoli vastaa toimistaan aiheutuvista kuluista etukäteen (siviiliprosessilain 152 §), mutta riita-asian kokonaan voittaneella osapuolella on oikeus saada täysi korvaus oikeudenkäyntikuluista (siviiliprosessilain 154 §). On kuitenkin otettava huomioon myös se, olivatko nämä kulut välttämättömiä oikeudenkäyntiä varten, koska osapuolella on oikeus saada korvaus ainoastaan tällaisista kuluista (siviiliprosessilain 155 §).
Tuomioistuin voi määrätä kunkin osapuolen vastaamaan omista kuluistaan, jos ne voittavat oikeudenkäynnin osittain, tai määrätä toisen osapuolen korvaamaan oikeasuhteisen osan kuluista toiselle osapuolelle ja väliintulijalle.
Tuomioistuin voi määrätä toisen osapuolen maksamaan kaikki vastapuolelle ja tämän väliintulijalle aiheutuneet kulut, jos vastapuoli häviää ainoastaan suhteellisen vähäpätöisen kanteen osan, josta ei ole aiheutunut erityisiä kuluja.
Kaksi perusperiaatetta, joihin siviilioikeudenkäynnin kuluja koskeva päätös perustuu, ovat menestymisen periaate (*causae*) ja syyllisyysperiaate (*culpe*). Osapuolella, jolle aiheutuu kuluja omasta syystään tai hänelle sattuneen tapahtuman vuoksi, ei ole oikeutta saada vastapuolelta korvausta kuluista riippumatta siitä, voittaako hän riita-asiassa (siviiliprosessilain 156 §).
Oikeudesta kulukorvaukseen silloin, kun kanteesta luovutaan tai kun riita-asiassa on useita osapuolia tai kun tuomioistuimessa tehdään sovinto, säädetään siviiliprosessilain 158 §:n 1 momentissa ja 159, 161 ja 324 §:ssä.
Siviilioikeudenkäyntien kulut ja oikeudenkäyntimaksut määräytyvät riidan kohteena olevan asian arvon mukaan. Arvon kannalta ratkaiseva on ajankohta, jona riita-asia on pantu vireille, eikä se, mikä arvo voisi olla silloin, kun pääkäsittely saadaan päätökseen. Muiden siviilioikeudenkäyntiin liittyvien kulujen korvattava osuus määritetään sen mukaan, mikä riita-asian kohteen arvo oli pääkäsittelyn päättyessä.
Velvoitteesta maksaa oikeudenkäyntimaksuja säädetään oikeudenkäyntimaksuista annetussa laissa.
Oikeudenkäynnin osapuoli voi käyttää oikeutta vapautukseen oikeudenkäyntikulujen maksamisesta ja oikeutta pätevään oikeusapuun maksutonta oikeusapua koskevissa erillisissä säännöksissä säädetyllä tavalla ja niissä säädetyin edellytyksin (siviiliprosessilain 172 §).
Tuomioistuin päättää kulukorvauksesta osapuolen erityisestä vaatimuksesta ilman kuulemista. Vaatimuksessa osapuolen on eriteltävä kulut, joista hän hakee korvausta. Osapuolen on jätettävä kulukorvausvaatimus viimeistään kuluja koskevaa käsittelyä edeltävän suullisen menettelyn päättyessä. Jos tällainen päätös kuitenkin tehdään ilman suullista menettelyä, osapuolen on sisällytettävä kulukorvausvaatimus tuomioistuimen ratkaistavaksi annettuun kanteeseen. Tuomioistuin päättää kulukorvausvaatimuksesta tuomiossa tai määräyksessä, jolla päätetään asian käsittely kyseisessä tuomioistuimessa (siviiliprosessilain 164 §).
Tuomioon sisältyvä kuluja koskeva päätös voidaan riitauttaa ainoastaan maksumääräyksestä tehdyllä valituksella, ellei asian asiasisältöä koskevaa päätöstä riitauteta samanaikaisesti (siviiliprosessilain 167 §).

Täytäntöönpanomenettelyn kulut

Täytäntöönpanomenettelyn kulut koostuvat täytäntöönpanomenettelystä tai sen yhteydessä osapuolille, tuomioistuimelle ja muille täytäntöönpanomenettelyyn osallistuneille aiheutuneista kuluista.
Täytäntöönpanolaissa on suhteellisen vähän säännöksiä tällaisten menettelyjen kuluista. Vain yhdessä pykälässä käsitellään yksinomaan täytäntöönpanomenettelyn kulujen korvaamista (täytäntöönpanolain 14 §). Pykälässä säädetään menettelyn kulujen maksamisesta etukäteen, seurauksista, jos osapuolet eivät noudata velvollisuutta maksaa menettelyn kuluja etukäteen, sekä näiden säännösten soveltamisesta turvaamismenettelyssä.
Täytäntöönpanolakiin ei sisälly säännöksiä, joiden perusteella tuomioistuin voisi määrätä kulujen korvaamisesta. Sen sijaan täytäntöönpanolain 21 §:n 1 momentin mukaan sovelletaan siviiliprosessilain vastaavia säännöksiä.
Rahoitusvirasto (FINA) toteuttaa 1. tammikuuta 2011 annetun rahavarojen ulosmittausta koskevan lain mukaisesti yritysten ja kansalaisten rahavaroihin kohdistuvan ulosmittauksen näiden kaikissa pankeissa olevien kaikkien tilien ja määräaikaistalletusten osalta ulosmittauksen kohteena olevan velallisen henkilötunnuksen perusteella ilman velallisen suostumusta.
Rahavarojen ulosmittausta koskevassa laissa säädetyistä palveluista perittävien maksujen tyyppiä ja määrää koskevien sääntöjen 8 §:n mukaisesti FINAn johto määrittää säännöissä tarkoitettujen maksujen määrän hinnastossaan, jonka valtiovarainministeriö on hyväksynyt. Rahavarojen ulosmittausta koskevan lain mukaisten FINAn palvelujen hinnastoon voi tutustua viraston verkkosivuilla.
Ulosmittausta hakevan velkojan tai pantinhaltijan on etukäteen maksettava ulosoton ja vakuuden määräämiseen ja täytäntöönpanoon liittyvät menettelystä aiheutuvat kulut. Ulosmittausta hakevan velkojan tai pantinhaltijan on maksettava menettelyn kulut etukäteen tuomioistuimen asettamassa määräajassa.
Kun on kyse irtaimeen omaisuuteen kohdistuvasta ulosmittauksesta, tuomioistuin määrää ulosmittausta hakevan velkojan maksamaan tiettyjen täytäntöönpanotoimien (toimet, jotka tuomioistuimen ulosottomies toteuttaa irtaimen omaisuuden takavarikoimiseksi ja arvioimiseksi, pidättämiseksi, siirtämiseksi ja luovuttamiseksi tuomioistuimen tai ulosmittausta hakevan velkojan tai kolmannen osapuolen huostaan) toteuttamiseksi välttämättömät kulut asetetussa määräajassa. Ulosmittausta hakevalla velkojalla ei ole oikeutta hakea muutosta tällaiseen päätökseen, ja velkojan on noudatettava sitä. Kulut maksetaan etukäteen tuomioistuimen talletustilille.
Jos ulosmittausta hakeva velkoja tai pantinhaltija ei noudata tuomioistuimen päätöstä kulujen maksamisesta etukäteen tuomioistuimen asettamassa määräajassa ja täytäntöönpano- tai turvaamistoimea ei voida toteuttaa ilman niiden maksamista, tuomioistuin keskeyttää täytäntöönpanon. Jos tietyn toimen, joka ei ole täytäntöönpanon kannalta välttämätön, toteuttamisesta aiheutuvia kuluja ei makseta etukäteen tuomioistuimen asettamassa määräajassa, toimea ei toteuteta (täytäntöönpanolain 14 §:n 2 momentti).
Kun kyse on kiinteää omaisuutta koskevasta ulosmittauksesta, yksi täytäntöönpanotoimista on omaisuuden arvon määrittäminen. Tämä tehdään tuomioistuimen määräyksellä sen harkinnan mukaan sellaisen kuulemisen jälkeen, jossa osapuolille annetaan mahdollisuus esittää lausuntonsa ja todisteensa (täytäntöönpanolain 92 §:n 1 momentti). Kumpikin osapuoli voi kuitenkin myös ehdottaa, että oikeudellinen asiantuntija määrittää kiinteän omaisuuden arvon. Ehdottavan osapuolen on maksettava asiantuntija-arviosta aiheutuvat kulut etukäteen.
Täytäntöönpanomenettelyn kulujen korvaamista koskevien yleisten säännösten lisäksi täytäntöönpanolaissa on – kiinteän omaisuuden ulosmittausta koskevassa osassa – menettelyn kuluihin liittyviä säännöksiä, joissa määritetään maksujärjestys myyntivoiton jakamisessa.
Myyntivoiton on katettava ensisijaisesti täytäntöönpanomenettelystä aiheutuvat kulut, jotka liittyvät oikeudenkäyntimaksuihin ja täytäntöönpanotoimien toteuttamiseksi maksettuihin ennakkomaksuihin, sekä edelliseltä vuodelta maksamatta olevat verot ja muut maksut, jotka myydystä omaisuudesta peritään. Nämä kulut asetetaan etusijalle kaikkiin muihin – sekä osapuolten että muiden menettelyyn osallistuvien – saataviin nähden (täytäntöönpanolain 113 §:n 1 momentin 1 kohta).

Pantinhaltijan oikeudellisesta asemasta silloin, kun ulosmittaus kohdistuu kiinteään omaisuuteen, voidaan todeta oikeuskäytännön osoittavan, että pantinhaltijalla on osapuolten lisäksi oikeus korvaukseen menettelyn kuluista.
Kiinteään omaisuuteen kohdistuva ulosmittaus edellyttää tuomioistuimen ulosottomiehen käyttämistä. Tällä on oikeus korvaukseen kuluista. Tällöin sovelletaan siviiliprosessilain säännöksiä kulujen korvaamisesta (siviiliprosessilain 155 §:ssä säädetään korvattavista kuluista ja 154 §:ssä menettelyn kulujen korvaamista koskevista järjestelyistä).
Koska täytäntöönpanolaissa ei ole säännöksiä siitä, miten menettelyn kuluista päätetään, eikä kulujen määrästä, kuluista päättävät viranomaiset soveltavat siviiliprosessilain yleisiä säännöksiä. Niissä täsmennetään, että ratkaistaessa, mitä kuluja osapuolelle korvataan, tuomioistuin ottaa huomioon ainoastaan menettelyn toteuttamiseksi välttämättömät kulut. Tuomioistuin päättää välttämättömistä kuluista ja kulujen määrästä tarkasteltuaan huolellisesti kaikkia olosuhteita ja ottaen erityisesti huomioon siviiliprosessilain säännöt, jotka koskevat pääkäsittelyn valmistelua, johon kuuluu kirjallisia lausuntoja, yksi valmisteleva käsittely ja yksi pääkäsittely (siviiliprosessilain 155 §).
Ulosmittausta hakevan velkojan asianajajan edustuskulujen lisäksi ulosmittausta hakevalla velkojalla on virallisen asiakirjan perusteella tehtävän ulosmittauksen osalta oikeus myös korvaukseen notaarin maksuista.
Notaarien palkkioita ja kulukorvauksia täytäntöönpanomenettelyssä koskevissa säännöissä todetaan, että ulosmittausta hakevan velkojan on maksettava etukäteen kulut, joita notaarille aiheutuu ulosmittaushakemuksen vastaanottamisen ja virallisiin asiakirjoihin perustuvien ulosmittausmääräysten laatimisesta. Jos ulosmittausta hakeva velkoja ei maksa kyseisiä kuluja etukäteen, täytäntöönpanomenettely keskeytetään (täytäntöönpanolain 14 §:n 2 momentti).
Se, että irtainta omaisuutta ei voida myydä huutokaupoissa ja että ulosmittausta hakevan velkojan saatavia ei ole maksettu, ei tarkoita, etteikö ulosmittausta hakevalle velkojalle olisi aiheutunut täytäntöönpanomenettelystä mitään välttämättömiä kulujia.
Tuomioistuin maksaa omasta aloitteestaan käynnistämänsä menettelyn aloittamisesta aiheutuvat kulut etukäteen omista varoistaan. Täytäntöönpanolaissa säädetään mahdollisuudesta aloittaa täytäntöönpanomenettely viran puolesta edellyttäen, että siitä säädetään nimenomaisesti lainsäädännössä.
Täytäntöönpanoa virallisten asiakirjojen perusteella toteuttavilla notaareilla on tiettyjä kuluja, kuten notariaattimaksut tai materiaalikulut, jotka voivat liittyä esimerkiksi toimitus- tai postipalveluihin taikka paperihankintaan, sekä kulut, jotka liittyvät ulosmittaushakemusten laatimiseen, jos sen hoitaa asianajaja. Ulosmittausta hakevan velkojan on maksettava nämä kulut etukäteen.
Täytäntöönpanokelpoiseen asiakirjaan perustuvasta täytäntöönpanosta vastaavat tuomioistuimet. Tällöin ulosmittausta hakevan velkojan etukäteen maksettavaksi tulevat kulut koostuvat oikeudenkäyntimaksuista sekä asianajajille ulosmittaushakemusten laatimisesta aiheutuvista kuluista.
Ulosmittauksen kohteena olevan velallisen tai pantinantajan on korvattava täytäntöönpano- tai turvaamismenettelyjen välttämättömät kulut ulosmittausta hakevalle velkojalle tai pantinhaltijalle (täytäntöönpanolain 14 §:n 4 momentti). Tämä säännös muodostaa perustan menettelyn kuluja koskevalle päätökselle. Notaari perii ulosottopäätöksestä, joka tehdään virallisen asiakirjan tai toimivaltaisen tuomioistuimen päätöksen tekemiseksi antaman määräyksen perusteella, ja kyseisen päätöksen tiedoksiannosta osapuolille maksun, jonka määrä riippuu velan määrästä ja johon notaarilla on oikeus lisätä arvonlisävero.
Tapauksista, joissa ulosmittausta hakevalla velkojalla ei ole oikeutta saada korvausta menettelyn kuluista, säädetään täytäntöönpanolain 39 §:n 1, 2 ja 3 momentissa ja 72 §:n 1 momentissa.
Ulosmittausta hakeva velkoja on oikeutettu korvaukseen vastapuolen takia aiheutuneista tai tälle sattuneen tapahtuman aiheuttamista kuluista menettelyn tuloksesta riippumatta (siviiliprosessilain 156 §, jota sovelletaan täytäntöönpanolain 21 §:n 1 momentin nojalla). Tämä säännös on yhdenmukainen menettelyn kulujen korvaamista syyllisyysperiaatteen nojalla koskevien siviiliprosessilain säännösten kanssa.
Ulosmittauksen kohteena olevalla velallisella (tai pantinantajalla) on kuitenkin oikeus korvaukseen kaikista menettelyn kuluista, jotka ulosmittausta hakeva velkoja on perusteettomasti aiheuttanut (täytäntöönpanolain 14 §:n 5 momentti).
Korvausvaatimus on esitettävä 30 päivän kuluessa menettelyn päättymisestä (täytäntöönpanolain 14 §:n 6 momentti). Päätös menettelyn kulukorvausvaatimuksesta annetaan joko erottamattomana osana täytäntöönpanomääräystä tai erillisenä määräyksenä, joka, jos siitä tulee lainvoimainen, on täytäntöönpanokelpoinen asiakirja, jonka nojalla täytäntöönpanoa voidaan hakea muissa täytäntöönpanomenettelyissä.

Siviilioikeudenkäyntien ja täytäntöönpanomenettelyjen kuluja koskevat säädökset:

Siviiliprosessilaki (NN, nrot 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 ja 70/19)
Täytäntöönpanolaki (NN, nrot 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 ja 131/20)
Rahavarojen ulosmittausta koskeva laki (NN, nrot 68/18, 2/20, 46/20 ja 47/20)
Oikeudenkäyntimaksuista annettu laki (NN, nro 118/18)
Maksuttomasta oikeusavusta annettu laki (NN, nro 143/13)
Asianajajien palkkioita ja kulukorvauksia koskeva tariffi (NN, nrot 142/12, 103/14, 118/14 ja 107/15)
Notaarien väliaikaista tariffia koskevat säännöt (NN, nrot 8/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 ja 64/19)
Notaarien palkkioita ja kulukorvauksia täytäntöönpanomenettelyissä koskevat säännöt (NN, nro 9/21)
Tuomioistuimen nimittäminä edunvalvojina perintömenettelyissä toimivien notaarien palkkioita ja kulukorvauksia koskevat säännöt (NN, nro 135/03)
Sertifioitujen välittäjien kulukorvaus- ja palkkiotariffia koskevat säännöt (NN, nro 115/12)
Täytäntöönpanomenettelyissä irtaimen ja kiinteän omaisuuden myyntiin liittyvien maksujen tyyppiä ja määrää koskevat säännöt (NN, nro 156/14)
Rahavarojen ulosmittausta koskevassa laissa säädetyistä palveluista perittävien maksujen tyyppiä ja määrää koskevat säännöt (NN, nro 71/18)
Virkatehtävien hoitamisesta tuomioistuimen ulkopuolella perittäviä maksuja koskevat säännöt (NN, nro 38/14)

Kaikki nämä säädökset ovat saatavilla Kroatian virallisessa lehdessä sekä oikeusalan ammattilaisten toimialajärjestöjen ja FINAn verkkosivuilla.

Päivitetty viimeksi: 18/04/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä.Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.